

ве, и на военната слава. Нестрашливъ, какъ-то и господарь-атъ му, гледа опасности-те, и тича върху тѣхъ, научавая (апатисва) на гармекъ-атъ отъ пушки и топове, любн го, тражи го, и ся удушвава сосъ иста-та жаръ. Соучаствува юще на неговы-те наслажденія въ лова, и на тичаѣ-то; при тыя е юще покорень, не иска да ся обладава отъ гнѣва си, но знае да обуздава свои-те си движенія: не само ся покорява на оногова кой-то го води за водило-то (юлара), но видися юще, че приема совѣтованія, отъ неговы-те желанія. Онъ е животно, кое-то ся благодари да живѣе споредъ воли-та на другаго.

Отъ зубы-те му ся познава возрастъ-атъ (колко е години); до осма-та година кубила-та не има глазины зубы (гюзъ дини), или ги има весма малы.

Конь-атъ като си хварли млечны-те зубы, израстватъ му други четири зубы кои-то ся зоватъ уголвы (кюшеліе). На четири години и половина почти не излизатъ отъ вѣнци-те горереченни-те зубы но ся вдабани, и въ трапчината имъ ся види черень знакъ. На шесть години и половина, трапъ-атъ гдѣ-то бѣха вдабани зубите, начева да ся наплиа, и знакъ-атъ да ся умяява: на осма-та година ся замачава и трапъ-атъ и знакъ-атъ. Отъ тогда познаваме години-те му отъ глазины-те му зубы, кои-то во первыхъ са остри (съ верхове), най послѣ, ставатъ выти. (танаве) Като премине

Л. Д. НАР. СЪБЕТЪ НА ДР.
★
КЪТОМЪДАНЪ
1928